

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-428/14

**DHL Express (Italy) Srl in DHL Global Forwarding (Italy) SpA
proti
Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato)

„Predhodno odločanje — Politika konkurence — Člen 101 PDEU — Uredba (ES) št. 1/2003 — Sektor mednarodne odpreme blaga — Nacionalni organi, pristojni za konkurenco — Pravna vrednost instrumentov Evropske mreže za konkurenco — Vzorčni program te mreže za prizanesljivost — Prošnja za imuniteto, vložena pri Komisiji — Skrajšana prošnja za imuniteto, vložena pri nacionalnih organih, pristojnih za konkurenco — Razmerje med tema prošnjama“

Povzetek – Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 20. januarja 2016

1. *Konkurenca — Pravila Unije — Obvestili Komisije o sodelovanju ter o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob — Vzorčni program za prizanesljivost, pripravljen v okviru Evropske mreže za konkurenco*

(člena 101 PDEU in 102 PDEU; Uredba Sveta št. 1/2003; obvestili Komisije 2004/C 101/03 in 2006/C 298/11)

2. *Konkurenca — Pravila Unije — Obvestili Komisije o sodelovanju ter o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob — Avtonomija programa Unije za prizanesljivost v razmerju do tovrstnih programov držav članic — Obveznost zadevnih podjetij, da vložijo ločene prošnje za imuniteto pri Komisiji in pri pristojnih nacionalnih organih*

(člen 101 PDEU; Uredba Sveta št. 1/2003)

3. *Konkurenca — Pravila Unije — Obvestili Komisije o sodelovanju ter o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob — Vzorčni program za prizanesljivost, pripravljen v okviru Evropske mreže za konkurenco*

(člen 101 PDEU; Uredba Sveta št. 1/2003; obvestili Komisije 2004/C 101/03 in 2006/C 298/11)

4. *Konkurenca — Pravila Unije — Obvestili Komisije o sodelovanju ter o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob — Vzorčni program za prizanesljivost, pripravljen v okviru Evropske mreže za konkurenco*

(člen 101 PDEU; Uredba Sveta št. 1/2003; obvestili Komisije 2004/C 101/03 in 2006/C 298/11)

1. Določbe prava Evropske unije, zlasti člen 101 PDEU in Uredbo št. 1/2003, je treba razlagati tako, da instrumenti, sprejeti v okviru Evropske mreže za konkurenco, med drugim vzorčni program te mreže za prizanesljivost, nimajo zavezujočega učinka za nacionalne organe, pristojne za konkurenco.

(Glej točke 33, 35, 36, 42 in 44 ter točko 1 izreka.)

2. Nacionalni organi, pristojni za konkurenco, so svobodni pri sprejemanju programov prizanesljivosti in vsak od teh programov ni avtonomen samo glede na druge nacionalne programe, temveč tudi glede na program Unije za prizanesljivost. Soobstoj in avtonomija, ki sta tako značilna za odnose med programom Unije za prizanesljivost in tovrstnimi programi držav članic, sta izraz ureditve vzporednih pristojnosti Komisije in nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, določene z Uredbo št. 1/2003.

Iz tega izhaja, da je v primeru omejevalnega sporazuma, katerega protikonkurenčni učinki lahko nastanejo v več državah članicah in lahko zato povzročijo ukrepanje več nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, in Komisije, podjetju, ki želi imeti korist od ureditve prizanesljivosti v povezavi s svojim sodelovanjem v zadevnem omejevalnem sporazumu, v interesu, da prošnje za imuniteto ne vloži le pri Komisiji, ampak tudi pri nacionalnih organih, eventualno pristojnih za uporabo člena 101 PDEU.

Avtonomija teh prošenj izvira neposredno iz tega, da na ravni Unije ne obstaja enoten sistem za samoprijavo podjetij, ki sodelujejo pri omejevalnih sporazumih v nasprotju s členom 101 PDEU. Na to avtonomijo poleg tega ne more vplivati okoliščina, da je predmet več prošenj ista kršitev prava konkurence.

(Glej točke od 57 do 60.)

3. Določbe prava Unije, zlasti člen 101 PDEU in Uredbo št. 1/2003, je treba razlagati tako, da med prošnjo za imuniteto, ki jo je podjetje vložilo ali jo namerava vložiti pri Komisiji, in skrajšano prošnjo, ki je bila v zvezi z istim omejevalnim sporazumom vložena pri nacionalnem organu, pristojnem za konkurenco, ne obstaja nobena pravna povezava, zaradi katere bi moral ta organ skrajšano prošnjo presoјati ob upoštevanju prošnje za imuniteto. Okoliščina, da skrajšana prošnja dosledno odraža vsebino prošnje, vložene pri Komisiji, ali da je ne, glede tega ni upoštevana.

Takšna pravna povezava bi namreč ogrozila avtonomijo različnih prošenj in zato namen sistema skrajšanih prošenj. Ta sistem temelji na načelu, v skladu s katerim na ravni Unije ne obstaja enotna prošnja za prizanesljivost ali glavna prošnja, ki bi bila vložena hkrati s pomožnimi prošnjami, ampak prošnje za imuniteto, vložene pri Komisiji, in skrajšane prošnje, ki so vložene pri nacionalnih organih, pristojnih za konkurenco, za presojo katerih je pristojen izključno organ, na kateri so naslovljene.

Poleg tega, če je vsebinsko področje uporabe skrajšane prošnje, vložene pri nacionalnem organu, pristojnem za konkurenco, ožje od področja uporabe prošnje za imuniteto, vložene pri Komisiji, temu nacionalnemu organu ni treba stopiti v stik s Komisijo ali s samim podjetjem, da bi ugotovil, ali je to podjetje ugotovilo obstoj konkretnih primerov nezakonitih ravnanj v sektorju, ki naj bi ga pokrivala ta prošnja za imuniteto, navedena skrajšana prošnja pa ne. Taka obveznost bi utegnila omiliti dolžnost sodelovanja prosilcev za prizanesljivost, ki je eden od stebrov vsakega programa za prizanesljivost. V teh okoliščinah se mora podjetje, ki nacionalne organe, pristojne za konkurenco, prosi za uporabo programa prizanesljivosti, prepričati, da kakršna koli prošnja, ki jo vloži, ne vsebuje nejasnosti glede svojega obsega.

(Glej točke 61, 63, 64 in 67 ter točko 2 izreka.)

4. Določbe prava Unije, zlasti člen 101 PDEU in Uredbo št. 1/2003, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da nacionalni organ, pristojen za konkurenco, sprejme skrajšano prošnjo za imuniteto, ki jo vloži podjetje, ki pri Komisiji ni vložilo prošnje za polno imuniteto, temveč prošnjo za znižanje glob.

V zvezi s tem tega, da vzorčni program Evropske mreže za konkurenco (EMK) za prizanesljivost v danem primeru ne določa izrecno možnosti podjetij, ki so pri Komisiji vložila prošnjo za znižanje globe, da vložijo skrajšano prošnjo za imuniteto pri nacionalnih organih, pristojnih za konkurenco, ni mogoče razlagati tako, da nasprotuje temu, da ti organi v vseh okoliščinah sprejmejo tako skrajšano prošnjo. Neobstoj zavezujočega učinka vzorčnega programa EMK za nacionalne organe, pristojne za konkurenco, namreč po eni strani povzroča, da države članice niso zavezane v svoje ureditve prizanesljivosti vključiti vzorčni program EMK za prizanesljivost, po drugi pa, da jim ni prepovedano, da na nacionalni ravni sprejmejo pravila, ki jih ni v tem vzorčnem programu ali ki odstopajo od njega, če se ta pristojnost izvaja ob spoštovanju prava Unije, zlasti člena 101 PDEU in Uredbe št. 1/2003. Glede tega učinkovita uporaba člena 101 PDEU ne pomeni ovire za nacionalni sistem prizanesljivosti, ki omogoča sprejem skrajšane prošnje za imuniteto, ki jo vloži podjetje, ki pri Komisiji ni vložilo prošnje za polno imuniteto.

V teh okoliščinah ni mogoče izključiti, da bi lahko podjetje, ki ni prvo vložilo prošnje za imuniteto pri Komisiji in ki je zato lahko upravičeno le do znižanja globe, z vložitvijo skrajšane prošnje za imuniteto prvo obvestilo nacionalni organ, pristojen za konkurenco, o obstoju zadevnega omejevalnega sporazuma. V takem položaju bi bila lahko zadevnemu podjetju, če Komisija ne bi vodila preiskave o dejanjih, ki so bila prijavljena nacionalnemu organu, na podlagi nacionalne ureditve prizanesljivosti priznana polna imuniteta.

(Glej točke 76, 77, 80, 83 in 84 ter točko 3 izreka.)